

30.

Antoni Kamienski

A portrait of a man, 1926

Estimate: 4,500 - 8,000 PLN

pastel/paper, 60 x 46 cm

signed and dated lower right: 'A. Kamienski 1926 '

Taxes and fees

- In addition to the hammer price, the successful bidder agrees to pay us a buyer's premium on the hammer price of each lot sold. On all lots we charge 18 % of the hammer price.

Esej

Antoni Kamiński, rysownik, malarz, grafik. Wykształcenie artystyczne zdobywał w Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu od około 1881. Utrata rodzinnego majątku ziemskiego spowodowała, że w 1890 artysta przeprowadził się do Warszawy i pracował jako ilustrator. Rok później wyjechał do Paryża, gdzie studiował rzeźbę i malarstwo w Académie Julian w

pracowni Antonina Mercié oraz prywatnie u Williama-Adolphe'a Bouguereau, Jeana-Josepha Benjamina-Constanta i Jeana-Paula Laurensa. Artysta utrzymywał w Paryżu ściśle stosunki z polskim środowiskiem literacko-artystycznym. Obracał się w kręgu między innymi Konstantego Laszczki, z którym wspólnie studiował rzeźbę, Zenona Przesmyckiego, Edwarda Porębowicza, Władysława Ślewińskiego, Stanisława Wyspiańskiego i Józefa Mehoffera. Artystycznym zapisem tych kontaktów był rysunek wykonany przez Kamieńskiego w 1893 „Na wyżynach” przedstawiający zgromadzonych w pracowni Laszczki polskich twórców, zreprodukowany w „Tygodniku Ilustrowanym” (nr 15, 30 marca – 11 kwietnia 1896, s. 290). Rysunek był eksponowany w 1894 na słynnej wystawie sztuki polskiej we Lwowie. Od tej pory artysta nieprzerwanie zajmował się działalnością ilustratorską, zamieszczając swe prace w „Illustration”, „Le Monde illustré” oraz londyńskim „The Graphic”. W 1894 nawiązał stałą współpracę z warszawskim „Tygodnikiem Ilustrowanym”. Jego twórczość wypełniała działalność portretowa – tworzył liczne wizerunki osób z szeroko pojętego środowiska warszawskiego i polskiej kolonii przebywającej w Paryżu – artystów, literatów i naukowców. Wykonał portrety między innymi Ignacego Jana Paderewskiego, Olgi Boznańskiej, Antoniego Kurzawy, Stanisława Witkiewicza, Władysława Podkowińskiego, grafika Ignacego Łopieńskiego, Bolesława Prusa, Marii Konopnickiej, Marii Curie-Skłodowskiej. Podejmował też tematy polityczne i społecznie zaangażowane, zainspirowane rewolucją z 1905 i ideologią socjalistyczną. Po 1900 zaczął uprawiać akwafortę. Ilustrował również własne utwory literackie. Wystawiał od 1895, głównie w Warszawie i Paryżu (Paulina Adamczyk, Cyfrowe MNW).